

ГАЗЕТА ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНВАЛІДІВ «УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ»

НАШЕ ЖИТТЯ

www.ourlife.in.ua

№ 07 (2496) ЛИПЕНЬ 2019

«DEAF-КЛЮЧ» НАДІЇ БАДЮЛ
ІНТЕРВ'Ю З ОРГАНІЗАТОРКОЮ КВЕСТУ

«Deaf-ключ» Надії Бадюл 2-3 стор.

ГАЗЕТА ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНВАЛІДІВ «УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ»

НАШЕ ЖИТТЯ

<http://ourlife.in.ua>

Індекс 60981

Видається з 1967 року

Газета виходить раз на місяць

№ 7 (2496) липень 2019

- замовлення № 3301407
- підписано до друку — 19.07.2019
- тираж — 3 150 прим.

Комп'ютерний набір і верстка виконані організаційно-видавничим відділом виконавчого апарату ЦП УТОГ

Адреса редакції: 03150, м. Київ-150, вул. Велика Васильківська, 74.

Ресстраційний № 753, серія KB, від 28 липня 1994 р.

Державне видавництво «Преса України», 03047, Київ-47, просп. Перемоги, 50.

Редактор — Н. Каменська

Кореспондент — І. Назарова

Комп'ютерна верстка та дизайн — П. Моргунов

контакти:

тел.: (044) 287 21 80

ourlife@ukr.net,
ourlife.utog@gmail.com

<https://ourlife.in.ua>

<https://t.me/ourlifeinua>

ПРО СТАН СПРАВ НА ХЕРСОНСЬКОМУ УВП УТОГ

Два роки тому за сприяння сторонніх осіб була створена кризова ситуація, яка призвела до зміни керівництва підприємства. Який зараз стан справ на УВП?

4 стор.

ЮВІЛЕЙ УНІКАЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

12 липня 2019 року свій 60-річний ювілей відсвяткував Одеський спеціальний дошкільний навчальний заклад № 113 компенсуючого типу для дітей з порушеннями слуху

5 стор.

ЩЕ ОДНА ПЕРЕМОГА «ГАРЯЧИХ ГОЛІВ»!

Про заключний етап XII Всеукраїнського конкурсу «Ігри патріотів УТОГ», який відбувся з 29 до 30 червня 2019 року на базі Оздоровчо-реабілітаційного центру «Одісей» УТОГ

6 стор.

ФЕСТИВАЛЬ У «ЧЕРЕШНЕВОМУ МІСТІ»

Для народного самодіяльного художнього колективу «Сузір'я» Чернігівського БК УТОГ приємною подією стала участь у Міжнародному фестивалі «AKSU»

12 стор.

ЧЕРВЕНЬ СПОРТИВНИХ ДОСЯГНЕНЬ

Перший місяць літа був багатим на спортивні перемоги найвищого гатунку у спорті глухих

14 стор.

«DEAF-КЛЮЧ» НАДІЇ БАДЮЛ

**Тетяна
КОРНІЄНКО,
Наталія
КАМЕНСЬКА**

Є твердження, що лідерами народжуються. Виявленню лідерських якостей сприяють й відповідні інновації у суспільстві, залучення до активного громадського життя, широке інформування і відвертий обмін думками. У цьому переконуєшся, коли аналізуєш, скільки активної та ініціативної молоді за останній час спонукали до дії зміни, які відбулися у нашому Товаристві.

Сьогодні ми запросили до розмови одного з молодіжних активістів — інструктора по роботі з глухими Київської організації УТОГ Надію БАДЮЛ, яка запропонувала і втілила в життя ідею квест-конкурсу «Deaf-ключ».

— Надіє, коли вперше проявилися у Вас лідерські якості?

— Із самого народження була лідером (*сміється*). Щоправда, коли мама (у мене — чуючі батьки) віддала мене до звичайного садочка, я там не могла вільно спілкуватися і ні про які лідерські якості й мови не було. Але потім вона дізналася, що в нашому рідному Запоріжжі є дитсадок при школі для глухих дітей, і віддала мене туди. Це був МІЙ світ, де я спілкувалася жестами і почувалася вільно й невимушено.

Коли діти плакали і сумували за батьками, я їх втішала: «Нехай мами і тата працюють, а ми будемо гратися, веселитися». Мені подобалося організовувати ігри, щоб діти не плакали, а сміялися.

Пізніше перейшла до Запорізької школи для глухих дітей № 6. Не могла похвалитися гарною поведінкою, тому у пошуках підходу до моєї невгамовної натури наша нечуюча вчителька І.Д. Стомаченко вирішила залучити мене до участі у виставі «Стецько і Уляна», запропонувавши мені роль... Стецька. Я тоді розплакалась, не хотіла грати. Ірина Дмитрівна терпляче пояснила, що актор повинен вміти зіграти будь-якого персонажа. Подумавши, я погодилася і коли виступила в чоловічому образі у виставі, всі, хто мене знав, були шоковані.

— Отже, Ви брали активну участь у художній самодіяльності.

— Так, зі шкільних років виходила на сцену в будь-якому жанрі, а також займалася спортом — баскетболом.

— А що було після школи?

— Так склалося, що через сімейні обставини я не пішла у 12-й клас, а вступила до Запорізького ВПТУ № 27 на спеціальність «слюсар механічного обладнання». Хоча це чоловіча професія, у нашій групі бу-

ло багато дівчат. Роки навчання і практики були найкращими, найвеселішими!

Далі я навчалася у Національній металургійній академії у Дніпрі. Там був досить серйозний конкурс: на одне місце — 2 глухих абітурієнти. Провчилася чотири роки до бакалавра, а на 5 курс на спеціаліста із десяти глухих студентів пройшли лише двоє — я і ще одна дівчина. В Академії поставили вимогу, щоб на 5 курс ми перейшли на бюджетне навчання всією групою (було лише 10 місць бюджету). Для вирішення цієї проблеми до нас приїжджала І.І. Чепчина, яка змогла домовитися, щоб вся наша група перейшла на 5 курс з бюджетним навчанням.

Після отримання диплома я повернулася до Запоріжжя, де хотіла працювати на УВП УТОГ, але на той час там не було вакансій. Колишня голова Запорізької облорганізації УТОГ С.І. Антонік запропонувала мені роботу в БК УТОГ, де я організовувала заходи, допомагала реалізовувати квитки і закуповувати призи, залучала молодь до активної участі у житті Товариства.

Часто проводила різноманітні ігри — це моє улюблене захоплення. Тож якщо під час заходів у Будинку культури подавали умовний сигнал: вмикали-вимикали світло — всі вже знали, що зараз Надя буде проводити ігри.

Але доля в мене склалася так, що через рік я переїхала до Києва...

— 3 вересня минулого року Ви працюєте в Київській організації УТОГ на посаді інструктора. З Вашим приходом значно активізувалася робота з молоддю, з дітьми, проведено багато цікавих заходів.

— Так, я вже майже рік працюю в Київській організації УТОГ. Є прагнення приносити людям радість

і позитивний настрій, тому із задоволенням організовую та проводжу різні заходи. Коли бачу, як сяють очі у людей, особливо у дітей, які беруть участь у цих конкурсах і змаганнях, — отримую величезну насолоду.

— **Як виникла ідея квест-конкурсу «Deaf-ключ»?**

— Ще за рік до того, як я почала працювати в Київській організації УТОГ, придумала і провела спортивний сімейний конкурс «Мама, тато і дитина». Тоді в Гідропарку зібралось близько 15 сімей. Було цікаво всім — і дорослим, і дітям, бо вдалося домовитися про доступ до мотузкового парку і байдарок, а завдяки підтримці спонсорів були реалізовані й інші захопливі ідеї.

Після цього конкурсу я почала задумуватися про організацію інших змагань. Провівши опитування, з'ясувала, що більшість членів УТОГ згодні провести їх у вересні. Про це розповіла в ЦП УТОГ — під час зустрічі з Іриною Чепчиною, Тетяною Кривко та Вікторією Кириченко. Тоді йшла мова про молодіжний форум, який планувалося організувати у вересні, і Тетяна Кривко запропонувала спробувати реалізувати мою ідею на цьому форумі. Все вийшло добре і цього року провели вже більш масштабний конкурс.

— **Чи задоволені Ви, як організатор і головний суддя змагань, підсумками I Всеукраїнського квест-конкурсу «Deaf-ключ»? Кого особливо хотіли б відзначити?**

— Якщо відверто, то у порівнянні з пробним квестом минулого року зараз було важче. Навіть на організаційному етапі (а ми почали підготовку ще у січні 2019 року) виникло більше труднощів: минулого року була можливість отримати фінансування готівкою, а зараз — лише безготівково. Тому доводилося звертатись за допомогою до ЦП УТОГ, Київської організації УТОГ, НВЦ УТОГ. Але як не було важко, я старалась не здаватись та долати всі перешкоди.

Були складнощі і в проведенні квесту, адже у ньому взяло участь більше учасників. Але у нас був дружний суддівський колектив, волонтери і активісти, які допомагали придумувати конкурсні задачі, готували реквізит тощо.

Всі — великі молодці!

Слова особливої подяки хочу висловити першою чергою керівництву ЦП УТОГ, Київської організації УТОГ і НВЦ УТОГ, а також нашим спонсорам.

Користуючись нагодою, хочу висловити велику вдячність моєму чоловікові, який мене постійно під-

тримував, а також допомагав здійснювати перевірку задач квесту.

До речі, він почав ділитися новими ідеями, як зробити конкурс ще кращим, і я бажаю, щоб у кожного також були поруч близькі люди, які підтримують один одного та діляться ідеями для кращої реалізації.

Також щиро дякую Вікторії Кириченко та Тетяні Корнієнко за допомогу у визначенні рівня складності розв'язування завдань, які пропонувалися на квест.

— **Яким Ви бачите майбутнє УТОГ? Які ще ідеї плануєте реалізувати?**

— Бачу майбутнє УТОГ кращим, квітучим, успішним. Адже вже є суттєві зміни в роботі апарату ЦП УТОГ, де почав працювати новий відділ зв'язків з громадськістю, у складі якого — молоді, ініціативні кадри, які надають більше допомоги та підтримки глухим.

А для себе я планую вдосконалити і відпрацювати свою ідею — квест «Deaf-ключ», зробити його набагато цікавішим. Далі життя підкаже щось нове.

Ще хочу закликати всіх, незалежно від віку, жити активно, енергійно, цікаво. А якщо ви вважаєте, що життя нудне й сіре — то що вам заважає взяти ініціативу до власних рук? Не чекайте, коли хтось прийде і зробить це за вас — самі почніть і люди підуть за вами!

— **Дякуємо за цікаву розмову, Надіє! Успіхів Вам у реалізації планів і підтримки однодумців!**

Повний текст і більше фото — на сайті газети та на 2-й сторінці обкладинки

ПРО СТАН СПРАВ НА ХЕРСОНЬСЬКОМУ УВП УТОГ

Широкому загалу членів УТОГ і читачів газети «Наше життя» добре відома ситуація на Херсонському УВП УТОГ, коли два роки тому за сприяння сторонніх осіб, які пообіцяли золоті гори, була спровокована кризова ситуація, яка призвела до зміни керівництва підприємства.

Через подальше погіршення результатів роботи цього УВП, стан справ на ньому не раз розглядався на президії ЦП УТОГ, але аналіз діяльності херсонців лише підтверджував негативні наслідки, до яких призвела криза 2017 року. Сьогодні трудовий колектив підприємства з надією на покращення сприйняв рішення президії ЦП УТОГ про повернення до керівництва підприємством **А.М. Капустнікової**. Це рішення на загальних зборах підприємства оголосила голова УТОГ І.І. Чепчина.

Сподіваємося, що вже найближчим часом Херсонське УВП УТОГ поверне втрачені позиції і посіде гідне місце серед підприємств Товариства.

ВІДБУЛАСЯ ЗМІНА КЕРІВНИЦТВА У ЧЕРКАСЬКІЙ ОБЛАСНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ УТОГ

Рішенням президії ЦП УТОГ, через звільнення за власним бажанням попереднього керівника Черкаської обласної організації УТОГ О.В. Карапась, виконувачем обов'язків голови цієї організації з 11 червня 2019 року до проведення звітно-виборної конференції призначена **Ольга Леонідівна Петрова**.

О.Л. Петрова народилася 26 квітня 1972 року в м. Феодосія (Автономна Республіка Крим), у родині службовців. У дитячому віці втратила слух. З 1976 до 1989 року навчалася у Феодосійській спецшколі, після закінчення якої отримала атестат з відзнакою.

Далі вступила до Херсонського медичного училища, яке закінчила з червоним дипломом у 1993 році і за розподілом працювала зубним техніком у стоматологічній поліклініці м. Сміла Черкаської області.

У травні 2002 року О.Л. Петрову було обрано головою Смілянської ТО УТОГ. У 2005 році вона заочно закінчила Чернігівський державний інститут права, соціальних технологій та праці, отримавши диплом молодшого юриста. Закінчила також Смілянський технікум харчових технологій за професією «Оператор комп'ютерного набору».

Брала активну участь у громадській роботі. Обиралася головою обласної ревізійної комісії УТОГ і делегатом з'їзду УТОГ.

З 2004 до 2011 року була лідером нечуючої молоді Черкаської області, входила до складу бюро Всеукраїнської ради молоді УТОГ.

У 2007 році О.Л. Петрова отримала відзнаку як найкращий голова ТО УТОГ. Наступного року з нагоди ювілею Товариства була нагороджена Почесною грамотою ЦП УТОГ.

Щиро бажаємо Ользі Леонідівні успіхів на новому місці роботи.

ЗІ СЛАВНИМ ЮВІЛЕЄМ!

Вельмишановна Маріє Максимівно!

Найщиріші
вітання з юві-
лейною датою
— голові Іва-
но-Фран-
ківської
обласної
організації
УТОГ
М.М. Паш-
ник.

Прийміть сердечні вітання зі славним ювілеєм!

Ми захоплюємось Вашою щирістю, турботою про ближнього, повагою до людей та колег. Ми пишаємось можливістю працювати та бути поруч із Вами, досягати разом професійних висот. Нехай на Вашому життєвому шляху зустрічається лише добро і щастя. Міцного Вам здоров'я та достатку!

Президія ЦП УТОГ, Рада голів обласних організацій УТОГ, колективи Івано-Франківської обласної організації Товариства, ОБК УТОГ, територіальних організацій області, Івано-Франківське УВП УТОГ.

ЮВІЛЕЙ УНІКАЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Інформація Одеського
спеціального дошкільного
навчального закладу № 113

12 липня 2019 року свій 60-річний ювілей відсвяткував Одеський спеціальний дошкільний навчальний заклад № 113 компенсуючого типу для дітей з порушеннями слуху. Цей заклад став першим в Україні, де було започатковано таку важливу сурдопедагогічну роботу.

Не втомимося повторювати слова вдячності тим, хто стояв біля його витоків. Це передусім облвідділ УТОГ, який у той час очолював Г.І. Кирика, далі його естафету перейняла В.І. Семенова, яка понад 50 років беззмінно керувала цією організацією і підтримувала тісний зв'язок з унікальним дошкільним закладом. Активну участь у відкритті дитячого садка і започаткуванні роботи з першим набором дітей взяли батьки, серед яких було багато учасників Великої Вітчизняної війни.

На момент відкриття заклад складався з двох груп (одна — для глухих дітей, інша — для дітей, що страждали на логоневроз). Розміщувався він тоді у малопристосованому приміщенні з трьох кімнат на вулиці Чичерина, 11. У 1965 році заклад переїхав на Пролетарський (Французький) бульвар, 46, що дозволило відкрити ще одну групу для глухих дітей. У 1979 році заклад знову змінив адресу — вулиця Філатова, 5-а, де він знаходиться і зараз. До речі, свого часу Українське товариство глухих виділило 147 тис. грн на здійснення ремонту приміщень садочка.

На сьогодні в дошкільній установі виховуються 42 дитини, а за весь час існування закладу його вихован-

цями стали понад 1390 дітей. Багато хто з них здобув середню спеціальну і вищу освіту, а один з вихованців — Родіон Петрович Родін став кандидатом технічних наук і працює в НТУУ «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

З 1962 року дошкільний заклад очолює досвідчений педагог, заслужений працівник народної освіти України Надія Артемівна Болдирева (на фото), яка виросла у сім'ї глухих батьків, досконало володіє жестовою мовою і чудово розуміє психо-

логію осіб з порушеннями слуху.

Одеський спеціальний дошкільний навчальний заклад № 113 протягом багатьох років надає робочі місця глухим людям: 15% із загальної кількості його співробітників мають порушення слуху. Вони працюють вихователями, помічниками вихователів, робітниками з обслуговування.

Голова УТОГ І.І. Чепчина 12 липня відвідала дошкільний навчальний заклад № 113 і щиро привітала його колектив та вихованців зі славною датою.

Педагогічний колектив запевнив, що готовий і надаватиме всі свої сили віддавати для залучення глухих дітей у світ звуків, забезпечення їм щасливого дитинства, виховання активних і рівноправних членів суспільства.

ЩЕ ОДНА ПЕРЕМОГА «ГАРЯЧИХ ГОЛІВ»!

У заключному етапі XII Всеукраїнського конкурсу «Ігри патріотів УТОГ», який відбувся з 29 до 30 червня 2019 року на базі Оздоровчо-реабілітаційного центру «Одіссей» УТОГ, взяли участь 20 команд з різних областей України (крім Тернопільської і Черкаської), а також наші зарубіжні друзі — команда «Nistru» Товариства глухих Республіки Молдова і команда «Цветлін» Гродненського унітарного підприємства Білоруського товариства глухих.

Програма традиційно складалась з наступних конкурсних завдань: «Візитка», «Снайпер», «Естафета», «Ажіотаж», «Конкурс художньої самодіяльнос-

ті», «Водяна вежа», «Лабіринт», «Вишка-гандикап».

Як і в минулі роки, культурну програму забезпечував Одеський центр культури і дозвілля УТОГ, а організацією й оцінкою конкурсних змагань займалася суддівська бригада на чолі з головним суддею Володимиром Майстренком.

Другий рік поспіль перемогу здобула команда «Гарячі голови» Сумської обласної організації УТОГ. На II місці — команда «Львівські Леви» (з назви зрозуміло, звідки вони), на III місці — команда «Богатирі» Херсонської обласної організації УТОГ.

Більш детально результати подаються в таблиці.

№	Команди-учасниці	«Візитка»	«Снайпер»	«Естафета»	«Ажіотаж»	«Худ. самод.»	«Водяна вежа»	«Лабіринт»	Штрафні бали	Сума балів	Віднімання балів	Вишка - гандикап	Місце
17	«Гарячі голови» (Суми)	1	3	7	1	6	13	1		32	0	1	1
11	«Львівські Леви» (Львів)	1	7	5	7	1	10	8		39	7	2	2
19	«Богатирі» (Херсон)	4	7	6	10	5	7	7		46	14	3	3
5	«Зелений патруль» (Житомир)	7	8	11	9	5	12	8		60	28	4	4
3	«Тільки разом» (Волинь)	11	8	1	3	10	3	7		43	11	5	5
6	«Невгамовні» (Закарпаття)	8	5	11	6	6	9	7		52	20	6	6
9	«РОСАВА» (Біла Церква)	4	8	11	19	1	1	5		49	17	7	7
10	«П'ятірка» (Кропивницький)	7	6	11	5	1	23	8		61	29	8	8
1	«Цветліт» (Білорусь)	2	9	11	15	5	11	3		56	24	9	9
22	«Буковина» (Чернівці)	6	7	9	13	5	14	7		61	29	10	10
8	«Прикарпаття» (Івано-Франківськ)	9	8	11	11	10	16	7		72	40	11	11
18	«ГАП» (Харків)	2	9	10	15	7	5	7		55	23	12	12
13	«NISTRU» (Молдова)	2	8	3	12	3	17	7		52	20	13	13
21	«Сосницькі ведмеді» (Чернігів)	8	1	11	18	9	6	7		60	28	14	14
7	«Банда» (Запоріжжя)	10	8	11	14	10	8	6		67	35	15	15
15	«ЛАВ» (Полтава)	8	7	11	8	5	15	8		62	30	16	16
16	«Україна» (Рівне)	3	9	8	21	11	24	7		83	51	17	17
4	«Адреналін – Дніпро» (Дніпро)	5	9	11	20	11	18	8		82	50	18	18
14	«Одіссей» (Одеса)	4	9	11	17	5	21	7		74	42	19	19
20	«Проскурів» (Хмельницький)	8	8	11	22	8	22	8		87	55	20	20
12	«Діти мами Люби» (Миколаїв)	7	8	11	16	5	20	7	5	79	47	21	21
2	«Ати-бати, йшли школярі» (Вінниця)	10	9	11	15	10	19	7		81	49	22	22

ПОДАРУНОК І СОБІ, І ЛЮДЯМ

Анна Полякова

Мова сердець

У 1949–1950 роках я навчалася на другому курсі юридичного факультету Львівського державного університету ім. І. Франка і відвідувала літературні «капусники», на яких студенти читали свої поезії, уривки із нарисів, оповідань, есе.

Звернула увагу на високого стрункого брюнета з красивими рисами обличчя, який читав свої поезії чітко й емоційно. Це був студент четвертого курсу філологічного факультету відділення української мови і літератури Василь Колодій.

Хіба могла я тоді знати, що мине понад півстоліття, і я дізнаюся про життя і творчість Василя Семеновича Колодія, відомого українського поета, багато цікавого, дивовижного і несподіваного.

30 жовтня 2008 року по радіо я почула запрошення взяти участь у церемонії, присвяченій відкриттю меморіальної дошки поету Василю Колодію. На заході мою увагу привернула дружина поета — Марія Іванівна Муха-Колодій, яка доклала чимало зусиль і старань для того, щоб меморіальна дошка була відкрита на будинку, в якому поет довгий час жив і творив і в якому помер 2 лютого 1992 року.

Я познайомилася ближче з цією милою, красивою жінкою і дізналася про поета більше.

Як же я була здивована, коли у його збірці поезій «Поклик весни» прочитала вірш «Мова сердець», присвячений учням Львівської школи глухонімих:

Одна з давніх авторів газети «Наше життя» Анна Матвіївна Полякова відсвяткувала цього року свій поважний ювілей. До нього вона зробила всім нам і собі також неоціненний подарунок — книжку спогадів, у якій чимало цікавих сторінок присвячено Товариству глухих і нечуючим людям. А ще її друзям, які щирим приязним словом на сторінках книжки звертаються до глухих. Отже, читайте, цінуюте і пам'ятайте! Дякуємо, Анно Матвіївно! Здоров'я та активного довголіття Вам! Низький уклін!

*«Не той глухонімих, кого нещадно доля
жорстоко обійшла і прирекла на сум,
а той, хто до людей не йшов з добром ніколи,
хто серцем є глухий до їх страждань і дум.*

*Ти ж, друже, мов орган, весь почуттями повен,
для тебе світ встає у звабі і красі.
Та ж був і він глухий, нескорений Бетховен,
а чув таке в житті, чого не чули всі.*

*У пантомімі рук — і заклик і бажання,
і музика, і крик бентежної душі,
я чую пальців спів, що мовлять про кохання,
я бачу їхній гнів до тих, що їм чужі.*

*Глухоніми не ви — вам в праці день стрічати,
леліяти малят, творити майбуття,
і серцем до людей, до сонця промовляти,
і слухати дзвінку симфонію життя».*

Рядки цієї поезії мене зворушили своїм глибоким соціально-філософським і психологічним змістом, громадською позицією і розумінням людей, позбавлених слуху, до яких я і по життю, і по роботі мала пряме відношення.

У 1998 році поет В. Колодій неодноразово відвідував Львівську школу-інтернат для глухих дітей, а також побував у гуртожитку працівників підприємства нечуючих «Силует», виступав у Будинку культури глухих у Львові.

Я написала на одному подиху невеличку статтю «Цікаве знайомство» і відправила її разом з поезією «Мова сердець» до газети «Наше життя». Попросила надрукувати до ювілейного дня народження Марії Іванівни Мухи-Колодій, до її 75-річчя. Редактор віднеслася до прохання з розумінням. Стаття була надрукована у газеті № 15 від 17.04.2009 року.

Повний текст — на сайті «НЖ»

КВЕСТ З ІНТРИГОЮ І «ВІДПРАЦЮВАННЯМ»

Тетяна КОРНІЄНКО,
секретар оргкомітету
I Всеукраїнського квест-
конкурсу «Deaf-ключ»

Цього літа в Українському товаристві глухих вперше організовано та проведено змагання, під час якого були залучені не лише фізичні можливості людини, а й розумові здібності, вміння працювати в команді й знаходити вихід у стресових ситуаціях. Назва йому — I Всеукраїнський квест-конкурс «Deaf-ключ», який відбувся з 6 до 8 липня 2019 року на базі КП «Навчально-відновлювальний центр» УТОГ.

Ідея та реалізація цього проєкту належить Надії Бадюл, інструктору-методисту по роботі з глухими Київської організації УТОГ, лідеру нечуючої київської молоді.

Під час Молодіжного табору УТОГ «Ідея+Дія=Успіх» у минулому, 2018 році відбулася апробація цього квест-конкурсу, в якій взяли участь 5 команд по 5 осіб. Захід пройшов на «ура»! Саме тоді голова УТОГ Ірина Чепчина під час закриття табору запропонувала Надії Бадюл наступного року організувати подібний конкурс на всеукраїнському рівні.

Надія прийняла цей непростий, але такий цікавий виклик, організувавши всеукраїнський захід, в якому взяли участь 10 команд від обласних організацій УТОГ, що пройшли відбір в онлайн-режимі: Закарпатська, Запорізька, Київська, Львівська, Кіровоградська, Полтавська, Одеська, Сумська, Херсонська, Чернігівська. Пізніше, поза конкурсом, до участі у змаганнях приєдналися команда Республіки Молдова та команда Житомирської обласної організації УТОГ — у зв'язку з тим, що у квест-конкурсі має бра-

ти участь парна кількість команд. Отже, цього року у Пущі, на території Навчально-відновлювального центру УТОГ змагалися 12 команд — а це 60 членів УТОГ!

Відкриття I Всеукраїнського квест-конкурсу «Deaf-ключ» було досить оригінальним вже тим, що дійство відбувалося о 9-й вечора. Голова УТОГ І.І. Чепчина відкрила великим декоративним ключем вхід до основної локації змагань — волейбольного майданчика неподалік від мальовничого озера і спорткомплексу на території НВЦ УТОГ. Урочиста частина складалася з коротких виступів та дуже гарної постановки із жовто-синіми стрічками (постановник — Григорій Гук, балетмейстер народного самодіяльного ансамблю танцю «Блакитна стрічка» Культурного центру УТОГ, учитель ритміки столичної спецшколи-інтернату № 9). Відбулося підняття прапора змагань, а завершилась церемонія відкриття феєричним видовищем — запаленням смолоскипів.

На відкритті I Всеукраїнського квест-конкурсу «Deaf-ключ» почесним гостем був Руслан Лопатюк — президент Товариства глухих Республіки Молдова, директор Регіонального Секретаріату Всесвітньої Федерації глухих по Східній Європі і Середній Азії.

Шлях команд до перемоги був тривалим — протягом трьох днів, адже квест-конкурс складався з 7 етапів гри. У кожному з етапів — від 5 до 7 міні-ігор, і кожна команда отримувала певну кількість ключів у

залежності від місця, яке вона посіла (чим менше — тим краще). Але й тут була інтрига! Команди, які посіли 1–5 місце, отримували відповідно від 1 до 5 ключів, а ось команди, які опинилися на 6–12 місці, повинні були додатково пройти штрафну гру (жестовою мовою це звучало як «відпрацювання») і в залежності від місця, яке вона посіла, команда отримувала ключі та плюс ще один штрафний ключ. Наприклад, якщо команда на «відпрацюванні» посіла 1 місце, то їй давали 2 ключі, а за 5 місце, відповідно, — 6 ключів. І було таке, що команда в основному етапі гри посіла останнє місце, а на «відпрацюванні» опинилася на 1 місці, і в результаті замість купки ключів отримувала всього 2!

Проте штрафні ключі команди-учасниці отримували і за порушення правил гри, і за те, що капітан не надав достатньо інформації членам своєї команди (через це у них вже під час виконання завдань виникли запитання та уточнення, яких не мало бути), та за інші помилки, за фіксацію яких відповідала суддівська бригада з 10 осіб на чолі з Н. Бадюл.

Але оскільки деякі етапи гри проводились вперше — були й невдачі, непорозуміння між суддями та учасниками, оскільки командам було складно запам'ятати послідовність етапів міні-ігор. Навіть був момент, де пояснення правил та етапів проходження зайняло у Н. Бадюл півтори години! Врешті-решт, на фінальному етапі суддівська колегія пішла іншим шляхом — схематично малювала на папері порядок етапів міні-ігор. Ця зміна буде закладена до умов подальших квест-конкурсів. Прийшло також і розуміння того, що водні змагання потрібно ставити на першому етапі, коли учасники ще мають досить сил.

Але повернемося до ходу змагань. Якщо на першому етапі гри брали участь 12 команд, то під час другого етапу вони боролись за право залишитись у «десятці». На жаль, з гри вийшли команди Республіки Молдова та Херсонської обласної організації УТОГ, а фінальна «десятка» команд далі продовжувала виконувати завдання 3–7 етапів. На останньо-

му етапі перемогли ті команди, які, незалежно від кількості ключів, яку вони набрали, дійшли до останнього завдання — у ньому потрібно було ключами відкрити шість замків, а у команд, звісно ж, ключів було більше ніж шість.

У підсумку I місце посіла київська команда, II місце — чернігівська команда (на цьому етапі їй просто не пощастило, бо ця команда постійно лідирувала за найменшою кількістю ключів), а несподіванкою стало те, що III місце виборола команда Житомирської обласної організації УТОГ.

Хочеться відзначити стійкість і наполегливість учасників змагань, а також лідерські якості та складну роботу капітанів команд, які працювали з учасниками, організовували і надихали їх, що було нелегкою справою.

Центральне правління УТОГ висловлює велику вдячність Чернівецькому учбово-виробничому підприємству УТОГ — за спонсорську допомогу у вигляді виготовлення напису «Deaf-ключ». Ці дерев'яні літери висотою до одного метра прикрасили дизайн локації, де відбувався конкурс, і створили його неповторну атмосферу. Також ЦП УТОГ висловило слова подяки іншим підприємствам, які підтримали квест-конкурс, безкоштовно надавши різні матеріали: шматки тканини, стрічки, нитки, цвяхи, дріт тощо. А також велика вдячність Полтавському учбово-виробничому підприємству «Універсал» УТОГ за виготовлення у стислий термін унікальних кубків та медалей з дерева, а також спонсору проєкту від MEGOGO «Дивись як чутно», який надав фільм «Джунглі» із субтитрами та виділив учасникам «Deaf-ключа» передплатні пакети «Оптимальний» на MEGOGO терміном на 3 місяці.

Втім, необхідно підкреслити, що без допомоги волонтерів суддівська колегія не змогла б виконати такий великий обсяг роботи — їй активно допомагали Григорій Гук, Вадим Поляруш, Юрій Чабан, Людмила Капінос, Влад Галицький та інші. Уклін їм за це!

На цьому ми не прощаємось, а сподіваємось знову зустрітись у 2020 році!

Підсумки I Всеукраїнського квест-конкурсу «Deaf-ключ»:

1 місце — Київська організація УТОГ;

2 місце — Чернігівська обласна організація УТОГ;

3 місце — Житомирська обласна організація УТОГ;

4 місце — Одеська обласна організація УТОГ;

5 місце — Запорізька обласна організація УТОГ;

6 місце — Закарпатська обласна організація УТОГ;

7 місце — Львівська обласна організація УТОГ;

8 місце — Сумська обласна організація УТОГ;

9 місце — Кіровоградська обласна організація УТОГ;

10 місце — Полтавська обласна організація УТОГ;

11–12 місця — Херсонська обласна організація УТОГ

та команда Республіки Молдова.

З ІСТОРІЇ ВСЕСВІТНЬОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ГЛУХИХ

Іванна НАЗАРОВА

Упродовж 90-х років діяльність ВФГ була зосереджена на активному захисті прав глухих, забезпеченні їм максимального доступу до інформації, наданні послуг перекладу жестовою мовою, забезпеченні права використовувати рідні жестові мови та створенні кращих або рівноправних освітніх можливостей для глухих дітей.

Закінчення.

Початок в № 02, 03, 04, 05, 06 за 2019 р.

Президент ВФГ Йеркер Андерссон виступив в Організації Об'єднаних Націй у жовтні 1992 року. Це було вперше, коли глуха людина зверталася з промовою до Асамблеї ООН. Д-р Андерссон розповів про основні проблеми ВФГ, які стосуються забезпечення прав глухих людей у країнах, що розвиваються, їхнього доступу до жестової мови, перекладацьких служб та до засобів масової інформації. Безумовно, цей факт свідчить про заслужене визнання ВФГ з боку ООН.

1992 року в Чикаго (США) вперше відбувся об'єднаний американсько-канадський **Фестиваль глухих ілюзіоністів**.

Шведське національне товариство глухих та Стокгольмський університет, разом з ВФГ у якості співорганізатора, 16–20 серпня 1993 року провели **Міжнародну конференцію на тему «Білінгвізм* в освіті глухих»**. Основний висновок конференції полягав у тому, що жестова мова є першою мовою глухих людей і її слід більш впроваджувати в школах для глухих. (*прим. автора: Білінгвізм — це двомовність, тобто здатність людини до оперування кількома мовами).

У червні 1994 року група глухих льотчиків, які здійснювали національні та міжнародні авіаперельоти, заснувала **Міжнародну асоціацію глухих пілотів**. Вони виконували рейси здебільшого на території США, а також два міжнародних рейси до Франції та Австралії.

26 червня 1995 року **Національна рада Словацької Республіки ухвалила закон**, який дозволяв глухим людям використовувати жестову мову як засіб комунікації.

Право на використання жестової мови було за-

безпечено законом парламенту Фінляндії у серпні 1995 року.

У Національному театрі глухих в Уоллінгфордї (США) 2–12 серпня 1995 року відбулася **I Національна і всесвітня конференція театрів глухих**.

У 1996 році грецький уряд почав **субсидіювати Грецьке товариство глухих на витрати із перекладацьких послуг**.

Паскаль Мутабазі, глухий активіст, був **обраний до Національного парламенту Уганди** в липні 1996 року.

Ірландське товариство глухих організувало **перший молодіжний табір ВФГ** у Дубліні (Ірландія) у серпні 1997 року. Це був великий успіх. У заходах взяли участь 70 глухих дітей віком від 13 до 17 років із 18 країн. Вони дізналися про культуру глухих і по-дружилися зі своїми однолітками з усього світу.

Уряд Португалії визнав **португальську жестову мову** 3 вересня 1997 року.

Другий міжнародний молодіжний табір ВФГ, який відбувся 15–22 липня 1999 року у Брісбені (Австралія), відвідали 98 дітей з 22 країн.

17–19 листопада 1998 року на Бермудських островах була проведена **I Міжнародна конференція з питань освіти глухих та технологій**. У заході взяли участь 156 представників з 11 країн.

Вільма Ньюхут-Друхен, соціальний працівник і директор Організації глухих Південної Африки, була **обрана до парламенту Південної Африки** в 1999 році.

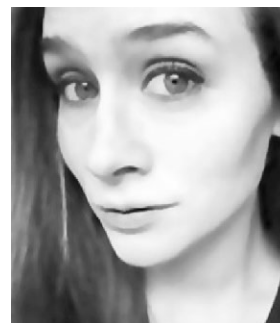
«Служба правозахисту глухих жінок, що зазнають насильства» — організація, що розташована в Сіетлі (США), отримала грант у розмірі 100 000 доларів США від Міністерства юстиції для його реалізації в 1999–2000 роках.

IV Міжнародна конференція історії глухих відбулася в Галлодетському університеті (США) 27–30 червня 2000 року.

ЧУЮЧА ЛЮДИНА У СВІТІ ГЛУХИХ

Іванна НАЗАРОВА

Робін Кесседі, молода авторка статей та блогер, народилася в Огайо (Канада). Натхнення вона черпає із різноманітного досвіду зі свого дитинства та дорослого життя. Після втрати першої дитини у 2014 році, Робін заснувала спільноту «Щоденник жінки, що не втратила надію» для зустрічей з людьми та об'єднання їх для підтримки й любові.

З цим симпатичним 21-річним хлопцем я познайомилася в Інтернеті, а потім зустрічалася протягом двох років. На фото у своєму профілі він здався мені веселим та кумедним. Деякий час ми листувалися, аж поки не вирішили побачитися в кафе. Пам'ятаю, що коли дізналася від нього, що він не чує, подумала: «Я не можу зустрічатися з глухим хлопцем». Адже він був для мене наче іноземець. Однак через мою схильність постійно шукати щось нове і бажання щодня навчатись, це мене не відштовхнуло.

Ми багато часу проводили разом. Я почала вивчати американську жестову мову, спілкуючись з моїм хлопцем, його сім'єю та друзями. Так, усі вони глухі. Я не просто входила у новий світ – це було справжнім випробуванням для мене. Завдяки інтернету та відео на YouTube я швидко навчилася жестах і дізналася, що існує два різновиди ЖМ: калькована та природна мова глухих. У залежності від того, яким з них ви спілкуєтесь, глуха людина миттєво зрозуміє, чи є жестова мова для вас рідною, природною.

Мене добре прийняли у спільноті глухих та в сім'ї мого друга, а за кілька тижнів наймолодша сестра мого хлопця дала мені жестове ім'я. До речі, коли відбувається це своєрідне «похрещення» – це як винагорода, як визнання своїм серед своїх.

Спільнота глухих часто справляє на чуючих людей відлякуюче враження, вони почуваються невпевнено, особливо якщо не поділяють з глухими їхні переконання, думки, погляди або мову. Я відчувала цей дискомфорт лише на початку наших стосунків, коли мій хлопець брав мене на громадські заходи глухих (наприклад, до школи для глухих в Огайо). Зрештою, мені вдалося досить швидко оволодіти природною жестовою мовою на такому рівні, що його друзі почали питати, чи я сама не є глухою.

Але так сталося, що через два роки наші стосунки з хлопцем змінилися і я більше не бачила в ньому чо-

ловіка, з яким би хотіла бути у відносинах. Але перша спроба припинити ці стосунки закінчилася невдало, бо мені подобалося бути у товаристві глухих, я обожнювала родину свого хлопця і його друзів і відчувала, що мені важко залишити їх усіх.

Врешті-решт, ми розійшлися, бо я не могла бути у відносинах з чоловіком, з яким не було ніякого зв'язку, окрім дружби. Сьогодні, із зрозумілих причин, зі мною спілкується лише один член його сім'ї.

Одного разу у черзі в кафе я помітила родину глухих неподалік від себе. Я спостерігала за ними краєм ока, бо хотіла переконатися, що все ще пам'ятаю жестову мову майже через рік після того, як повністю вийшла із спільноти глухих. Раптом помітила, що молода дівчина за прилавком не розуміє, що намагається замовити родину глухих. Тоді я підійшла й торкнулася плеча глухої жінки, запитуючи жестовою мовою, чи потрібна їм допомога. Вона подякувала й дозволила мені переказати її замовлення касирові.

Після цього епізоду я відчула себе так добре! І не тільки тому, що допомогла комусь, але й через те, що не забула мову, на вивчення якої витратила багато часу й зусиль.

Світ глухих може бути незрозумілим або помилково зрозумілим для чуючих. До того, як я провела два роки серед глухих людей, я також їх не розуміла і вважала, що їхня глухота є інвалідністю (адже нам нав'язують саме таке ставлення). А насправді глухі – це звичайні люди, із звичайними почуттями, думками, емоціями і мріями. Попри те, що стосунки з моїм хлопцем закінчились, я отримала дуже багато від них і від спільноти глухих, яка колись прийняла мене з відкритими обіймами.

Джерело:

Хаффінгтон Пост – американське інтернет-видання і блог для відомих колумністів

ФЕСТИВАЛЬ В «ЧЕРЕШНЕВОМ ГОРОДЕ»

Татьяна БЫСТРЕВСКАЯ,
директор
Черниговского ОДК УТОГ

Для народного самодеятельного художественного коллектива «Созвездие» Черниговского ДК УТОГ приятным событием стало приглашение со стороны мэра г. Гиресун (Турция) на Международный фестиваль «AKSU», который состоялся 18–23 мая.

Всех танцоров танцевального кружка нашего ДК УТОГ (а их было 12 человек), особенно юных, переполняло чувство радости от открытий нового и неизвестного. Началось это непередаваемое ощущение с самолета, ведь многие впервые в жизни летели и любовались красотой рельефов земли из иллюминаторов. Перелет был из Киева до Орду с пересадкой в Анкаре.

Гиресун встретил нас дружелюбно и сердечно, нас поселили в шикарный отель. Мы быстро и активно освоили это новое для себя пространство.

К нашему удивлению, нам были организованы встречи с губернатором и с мэром, которые вручили каждому участнику памятные подарки.

Но самым волнительным и ответственным было первое выступление нашего коллектива на фестивале под открытым небом — на главной площади Гиресуна. Фестиваль проходил при содействии губернатора и мэрии города в 42-й раз. Его Положением предусматривалось, что коллективы и ансамбли танца должны выступать ежедневно в разных местах города: в университете, в школах, на разных площадях и набережной города.

В фестивале приняли участие не только турецкие коллективы и ансамбли, но и коллективы из Грузии, Косово и Украины. Наш коллектив показал хорошую подготовку и очень успешно выступил, представив зрителям украинские танцевальные номера, которые произвели на них незабываемые впечатления. Особенно зрители были удивлены тем, что участники нашего коллектива имеют нарушения слуха, что вызывало у них уважение и восторг.

Все наши успехи — благодаря целеустремлен-

ности и кропотливому труду руководителя танцевального кружка ДК УТОГ Дмитрия Лойченко. Наше участие в фестивале осуществилось по инициативе и при помощи Светланы Койстрик, родной сестры одного из наших участников, которая много лет возила своих слышащих подопечных на различные фестивали Турции.

Все время и повсюду наш коллектив сопровождала миловидная женщина из местного муниципалитета — специалист управления культуры, туризма и социального развития по имени Асуман, а также в нашем распоряжении был микроавтобус с веселым водителем Емрахом.

Экскурсии превратили нашу поездку в увлекательно-познавательное знакомство с красивыми историческими достопримечательностями города. Гиресун в переводе с греческого означает «черешневый», ведь именно отсюда эта сладкая ягода была впервые завезена в Европу. Когда мы прилетели в этот город, то он утопал в зарослях черешни и фундука (к слову, здесь преобладает выпуск сладостей из фундука). Нам организовали экскурсию на теплоходе до острова Амазонок. Успели мы и искупаться в море.

Вечером после ужина проводили время с друзьями из Грузии, которые тоже жили в нашем отеле. Мы провели с ними мастер-класс по украинскому танцу, а они с нами — по грузинскому. Пели с ними песни на украинском языке. Особенно всем понравилась песня «Ты ж мене підманула, ти ж мене підвела», а также исполняли пантомимы.

Поездка в Турцию запомнилась теплой дружеской атмосферой, новыми знакомствами и массой впечатлений. Мы делились опытом с грузинскими, сербскими и турецкими танцорами. Последний день перед вылетом в Украину мы провели в Анкаре, где нашим гидом был студент университета по имени Ильес.

Искусство и любовь зрителей всегда вдохновляют, а потому наши участники вернулись домой с огромным желанием работать и достигать новых успехов.

УЧАСТЬ У «МІСТЕЧКУ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ»

Тетяна КОРНІЄНКО

У квітні цього року до Центрального правління УТОГ звернулися організатори інформаційного туру «Я — Громада» з пропозицією залучитися з 16 травня до 7 липня до проведення публічних заходів по Україні у рамках Національної програми децентралізації. Нею за підтримки ЄС передбачено організацію різноманітних локацій під загальною назвою «Містечко децентралізації» для інформування населення про реформу, яка проводиться з метою передачі значних повноважень та бюджетів від державних органів органам місцевого самоврядування, та про позитивні результати об'єднання в громади.

Протягом травня-липня 2019 року команда експертів, спікерів, менеджерів та волонтерів на спеціальному автобусі відвідала близько 40 населених пунктів (містечок та сіл) у 18 областях України, завчасно визначених організаторами туру, і розташовувала там «Містечко децентралізації».

Спеціалістам УТОГ було запропоновано долучитися до організації на території цих локацій майданчика з вивчення жестової мови, де відвідувачам містечка — пересічним громадянам, пропонували пройти урок жестової мови, а потім спробувати поспілкуватися.

До реалізації проєкту, зокрема, активно долучилися голови територіальних організацій УТОГ, перекладачі жестової мови та активісти Товариства в м. Ананьїв Одеської області (захід там відбувся 17 травня), м. Нова Одеса Миколаївської області (25 травня), м. Новомиргород Кіровоградської області (26 травня), м. Мізоч Рівненської області (1 червня) та м. Васильків Київської області (8 червня).

Багатьом відвідувачам містечка, а особливо дітям, було цікаво отримати перші навички спілку-

вання жестовою мовою, вивчити дактильну абетку та базові жести.

Приємно, що працівники нашого Товариства підійшли до цього завдання творчо, не обмежившись лише ознайомленням з жестовою мовою.

Наприклад, у проведенні заходу у Новій Одесі Миколаївської області взяли участь представники обласної організації УТОГ — її голова І.М. Порхун та директор ОБК УТОГ О.В. Тетієвський. Вони не лише провели ознайомлення з жестовою мовою на тему вітання, знайомства тощо, а й надали коротку тематичну інформацію про діяльність УТОГ, здійснили рекламу продукції УВП УТОГ.

Представники УТОГ висловлюють подяку за можливість долучитися до реалізації цікавого заходу керівнику проєкту «Я — Громада» А.К. Теретишнику, консультанту зі стратегічних комунікацій Т.М. Вороніній, голові громадської організації інвалідів «ВЄЛЕС» С.В. Кандибі.

Від імені Всеукраїнської інформаційної кампанії «Я — Громада» Т.М. Вороніна щиро подякувала УТОГ за співпрацю. Вона підкреслила: «Реформа децентралізації — не просто важлива, а життєво необхідна для людей, для України, тому маємо використовувати всі наявні інструменти та канали комунікації, аби донести їх суть, переваги, виклики до кожного українця, а також щоб розвіяти міфи, які вигадують і розповсюджують ті, хто не бажає розлучатися з владою, впливом, ресурсами. Але люди мудрі, ми ще раз переконались у цьому під час кампанії, тому маємо дати їм правдиву інформацію, а рішення вони ухвалюють самі. І ми бачимо, який саме вибір вони роблять. Тому фахова, зацікавлена робота у цій царині зараз надважлива».

ЧЕРВЕНЬ СПОРТИВНИХ ДОСЯГНЕНЬ

ФУТБОЛ

За інформацією сайту СФГУ

Чемпіонат Європи з футболу серед спортсменів з порушеннями слуху проходив з 2 до 15 червня у м. Іракліон, що в Греції, і в ньому взяли участь 16 футбольних збірних Європи. Завершився він безперечною і яскравою перемогою українських футболістів. 2:0 — з таким рахунком зіграла національна дефлімпійська збірна команда України з футболу з командою Німеччини.

ВОЛЕЙБОЛ

Ще одна яскрава перемога 15 червня: національна дефлімпійська збірна команда з волейболу (чоловіки) виборола у принциповому для нас фіналі — з командою Росії — золоту нагороду чемпіонату Європи. Рахунок гри — 3:1. Команда дівчат виборола бронзову нагороду.

Чемпіонат Європи з волейболу серед спортсменів з порушеннями слуху проходив у м. Кальярі, Італія, 6–15 червня 2019 року.

Вітаємо наших чемпіонів та бронзових призерів!

БАСКЕТБОЛ

З 26 червня до 6 липня 2019 р. у місті Люблин

(Польща) відбувся чемпіонат світу з баскетболу серед глухих спортсменів.

Наші чоловіки посіли 3 місце, а юна українська баскетболістка Поліна Солодовник здобула відзнаку як наймолодша учасниця чемпіонату.

ПЛЯЖНИЙ ВОЛЕЙБОЛ

1–4 липня 2019 року у Києві відбувся чемпіонат України U19 з пляжного волейболу серед глухих спортсменів (дівчата).

Чемпіонами України прогнозовано стала одеська пара Рилова/Драбюк. До речі, перша спортсменка є діючою чемпіонкою Європи серед глухих з минулого року.

ИСТОРИЯ РАЗВИТИЯ И ТРАДИЦИИ ФИЗКУЛЬТУРЫ И СПОРТА ГЛУХИХ НА ХАРЬКОВЩИНЕ

Владимир КОВТУН,
президент Харьковской
областной ячейки СФГУ

Продолжение. Начало в №№ 40–43 за 2018 г. и №№ 1–6 за 2019 г.

Наша гордость — титулованные харьковчане **Елена Зануда** и **Александр Охотский** подтвердили свое мастерство на чемпионате мира по шашкам среди спортсменов с нарушениями слуха, заняв первые места. Их привел к победам талантливый тренер, мастер спорта и многократный победитель по шашкам **С. Лебединец**.

Шахматная команда под руководством играющего тренера **Л. Кейриха** регулярно занимала призовые места во всеукраинских соревнованиях. Лучшим шахматистом был Л. Кейрих. Еще в далеком 1957 году Леонид впервые принял участие в чемпионате УССР среди глухих по шахматам и занял шестое место. В 1960, 1961, 1967 годах он был чемпионом УССР по шахматам среди глухих. Его пригласили в областной Дом культуры УТОГ работать тренером-почасовиком. Команда шахматистов Харькова с играющим тренером начала занимать призовые места на республиканских соревнованиях.

Звездный час Леонида Кейриха пробил в 1969 году в г. Таллине — он стал чемпионом СССР среди глухих и кандидатом в мастера спорта по шахматам.

Тренерский стаж Леонида Кейриха — 45 лет. Его воспитанники славятся своими достижениями.

Леонид Кейрих

Вера Волювач

А. Реутов — мастер спорта с 1993 года, чемпион УССР и СССР среди глухих юношей. В 1988 и 1990 годах в составе сборной УССР занял первое место во всесоюзном чемпионате, а в 1994 году в составе сборной Украины занял третье место в чемпионате мира среди глухих в Брно (Чехия). **В. Попов** — мастер спорта с 1999 года, чемпион Украины в 1983 году, в составе сборной команды Украины в командном чемпионате среди глухих в Швейцарии в 1998 году занял второе место. **В. Куличевский** — кандидат в мастера спорта, чемпион Украины среди глухих школьников в 1977 году. **В. Волювач** — кандидат в мастера спорта, чемпионка Украины среди женщин в 1977 и 1983 годах. **А. Довгенко** занял второе место среди глухих школьников Украины в 1998 году, участвуя в спартакиаде «Поверь в себя». **О. Тарасова** заняла первое место среди девочек во Всеукраинской спартакиаде «Поверь в себя» в 1995 году. **О. Осипова** — мастер спорта, многократно занимала призовые места в первенстве различного уровня. В 2018 году в составе сборной Украины в Лондоне О. Осипова стала чемпионкой мира среди глухих женщин.

Александр Охотский и Елена Зануда

Окончание следует.

Абонент № 754

Чоловік з інвалідністю зі слуху, 42 роки, спортивної зовнішності, без шкідливих звичок, працює. Житлом забезпечений. Одруженим не був.

Бажає познайомитися для серйозних стосунків, щоб створити сім'ю, з дівчиною або жінкою, яка згідна на переїзд до Одеси.

Йому можна написати СМС на мобільний телефон за номером: **(068) 284-65-78**.

м. Одеса

ПІДПРИЄМСТВА УТОГ ПРОПОНУЮТЬ РОБОТУ

Кам'янське ПОГ «ПАРУС-МЕТИЗ» УТОГ

Запрошує на роботу **осіб з інвалідністю зі слуху** за професіями:

- **автоматник холодновисаджувальних автоматів** — 2 особи — оплата праці відрядна;
- **волочильник дроту** — 2 особи — оплата праці відрядна;
- **токарь** — 2 особи — оплата праці погодинна.

Приїжджі забезпечуються ліжко-місцем у гуртожитку підприємства.

Адреса підприємства: **51931, м. Кам'янське, вул. Широка, 33**.

Нам можна написати: на електронну адресу: **kadry.utog@ukr.net** та на тел./факс: **(0569) 533312**.

Конотопське УВП УТОГ

Має 19 вакантних місць швачок для осіб з інвалідністю зі слуху.

Зарплата — від 4 000 до 10 000 грн. На УВП є гуртожиток.

Звертатися за адресою: **41600, м. Конотоп Сумської обл., вул. Сарнавська, 2**. Телефон: **(05447) 2-30-45**, факс: **(05447) 6-61-74**.

ПРО ПРОВЕДЕННЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ТОВАРИСТВІ ГЛУХИХ ЧЕРГОВОЇ АТЕСТАЦІЇ ПЕРЕКЛАДАЧІВ ЖЕСТОВОЇ МОВИ

Інформація ВА ЦП УТОГ

У жовтні місяці 2019 року відбудеться чергова щорічна атестація перекладачів жестової мови з метою визначення рівня професійної компетентності та кваліфікації перекладачів жестової мови та у зв'язку із закінченням у поточному році терміну дії посвідчень у окремих перекладачів жестової мови.

Керуючись Положенням про атестацію перекладачів жестової мови, затвердженим постановою президії ЦП УТОГ від 30 серпня 2016 року за № 222/2016, **з 14 до 18 жовтня 2019 року відбудеться атестація перекладачів** на кваліфікаційну категорію «перекладач-дактилолог без категорії» та «перекладач-дактилолог другої категорії», а **29 жовтня 2019 року** — на кваліфікаційну категорію «перекладач-дактилолог першої категорії» та «перекладач-дактилолог вищої категорії».

Для участі в атестації перекладачам жестової мови підприємств, установ та організацій УТОГ необ-

хідно подати заяву до регіональної організації УТОГ, яка має надіслати пакет документів до Центрального правління УТОГ **у термін до 1 вересня 2019 року**.

Підприємства, установи та організації, які не входять до системи УТОГ і бажають атестувати перекладачів жестової мови, які в них працюють, а також перекладачів жестової мови, котрі здійснюють свою діяльність на умовах самозайнятості (фрілансери) до 1 вересня 2019 року самостійно направляють до Центральної атестаційної комісії заяви та списки перекладачів жестової мови, а також індивідуальні професійні характеристики або інформацію про професійну діяльність за останні 2 роки. Пакет документів необхідно направити на електронну пошту ЦП УТОГ: **сputog@ukr.net**

Детальну інформацію стосовно атестації буде повідомлено пізніше.

Ще одна перемога «Гарячих голів»!
6 стор.

DEAF

КВЕСТ-КОНКУРС

Квест з інтригою
і «відпрацюванням»

8-9 стор.

